

Uganka.

Priobčil *Silvester Savski.*

Doma imam čudno miško. Če jo primem za rep in jo vržem čez streho, imam še vedno rep v rokah. — Kaj je to?

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev zastavice v podobah v 1.-2. št.

Ljubljana je slovenska prestolica.

Prav so jo rešili: Pikica Predaličeva, učenka v Metliki; Jakica in Marija Ganglovi v Ljubljani; Hilda Skrtova v Radovljici; Demeter Skok, učenec v Domžalah; Marija in Vida Bezeljakovi; Franc in Janez Bohinec, Stročja vas pri Ljutomeru; Alojzij Pungertič, Alojzij Jaklič in Josip Katič, učenci mešč. šole v Krškem; Anča in Kata Absečevi, Nana Kočevarjeva, Mina Butala, učence v Petrovi vasi v Beli Krajini; Anton Skrjanec, Vekoslava Rauterjeva in Vekoslava Lačnova, učenec in učenki v Cezanjevcih pri Ljutomeru; Stanko Rajh, učenec v Ljutomeru; France in Tonček Jandl, učenca v Ljutomeru; Franc Kogej, učenec mešč. šole v Krškem; Stanko Guštin in Albin Damjan, realca v Ljubljani; Dušan Ceh, učenec v Ljutomeru; Fran in Martina Kunaver na Selu, Gorenjsko; Josip Skubic, učenec mešč. šole v Krškem; Anka Veisensteinerjeva, učenka mešč. šole v Krškem; Henrik Torkar, Bogomir Solar, Ivan Janežič, učenci v Kranju; Dragica Šmidova, učenka v Škofji Loki; Maks Strmecki, Přemysl Pacák, Alojzij Šifo, Marija Jerasova, Ida Kojančeva, Marija Levičarjeva, učenci in učenke IV. razr. ljudske šole v Krškem; Ivan Rozman, učenec IV. razr., Stražišče št. 144; Minka Maliževa, učenka v Radovljici; Vinko Šorli, učenec na Rupi pri Kranju; Spanko in Slavica Eržen v Radovljici; Josip Munič, gimnazijec v Kranju; Ivan Engelman in Nestor Marn, učenca IV. razr. v Kranju; Majda, Breda, Alenčica Gabrove, učenke v Škofji Loki; Ivan Grilc, učenec IV. razr. v Kranju; Leskovar Janez, Mlakar Štefan, Franc Rak, Mlakar Maks, Fink Rudolf, Lesjak Alojzij, Martin in Janez Razboršek, „Zvončkovi“ naročniki na Prihovi pri Konjicah; Darica Sitarjeva, učenka 5. razr. Lichtenurnovega zavoda v Ljubljani; Justa Pogačarjeva, Kata Pogačarjeva in Štefan Pogačar v Radovljici; Nadinka Potočnikova v Kranju; Branko in Medana Bezlaj v Šmartnem pri Litiji; Vida in Bogdan Vivoč v Sevnici ob Savi; Marija Sotlerjeva v Krškem; Ciril Grilc, Žapuže pri Lescah; Rudolf Stroj, učenec v Radovljici; Nataša, Sonja in Živko Lapajnetovi v Kamniku; Milena Zamperlova, učenka v Radovljici; Ciril Kočevar in Edvard Meze, realčana v Ljubljani; Božena Muchova in Božena Jelenčeva v Metliki.

Jablane, hruške in druge cepé . . .

Na 78. strani današnjega „Zvončka“ proučujemo podobo cvetočega jabolčnega grmiča, starega deset let. Prelep je pogled na tako divresce, ki ga je dobrotna pomlad vsega obsipala z nežnim, bogatim cvetjem! Ali si morete misliti kaj lepšega? Duša se raduje človeku ob toliki krasoti! Beseda je ne more opisati; oko jo mora videti, srce občutiti! Kako si želimo učkati jeseni, ko nam bo mogoče zrela jabolka trgati z vej! Bog daj dobro leto! — Čujte, dragi moji, moje besedo: Zanimajte se za sadno drevje, za sadjarstvo! Vsak bosopetnik je lahko že sadjarček, če ravna in čuva divresce, kakor mu velevala izušena beseda učitelja, očeta, strica, deda, starejšega brata. Kdor se pa čuti že

bolj pametnega in samostojnega, ta se loti proučavanja sadjarstva ter oskrbuje na lastno roko in po svoji pameti sadni vrt. Sadni vrt — čast in ponos vsaki hiši! Le jemljite v roke časopis „Slovenski Sadjar“, ki izhaja v Ljubljani — na leto stane 8 K — in ga pazno prebirajte! Koliko pametnih naukov in modrih nasvetov dobite v njem! In pa — kako moško se nosi sadjar, ko ogleduje drevo ob drevesu, ki jih je njegova večša roka negovala, a nad njimi je dobrotno sijalo visoko, visoko nebo! Bog daj srečo, ljubi moji sadjarji in sadjarčki! In kadar bodo jabolka zrela in kadar bodo hruške zrele — ej, ne pozabite name: povabite me na sladko južino! — Hvaležen vam ostanem vse žive dni in vedno bom mislil na vas!

Modest.